

Rozjímejte neustále o Bohu a dosáhněte božství

→ *Promluva Satja Sáí Báby z 11. srpna 2006* ←

*Pán Kailásu se zjevil ve své božské podobě se srpkem měsíce, zdobícím mu hlavu,
s chladivými vodami Gangy, stékajícími mezi zcuchanými vlasy,
třetím okem, zářícím ve středu čela a purpurovým krkem, lesklým jako slupka borůvky.
Nosí náramky z hadů a hadí pás, celé jeho tělo voní po vibhúti,
čelo mu zdobí kumkumová tečka, rudé rty svítí betelovou šťávou.
Náušnice, osázené diamanty, se pohupují v uších a z celého těla mu sálá božská záře.*
(báseň v telugu)

Vtělení lásky!

Celý vesmír prostupuje Pán Dakšinámúrti. Svět je odrazem, reakcí a odezvou Dakšinámúrthiho. Dakšinámúrti je věkem mladý. Dříve, nyní a navždy je mladistvý. Jeho žáci jsou však šedovlasí. Jsou ctihodní a prosycení svatým učením. Šíří Jeho poselství mnoha způsoby. Pravou podstatu Pána Dakšinámúrthiho je nemožné popsat.

*Příběhy o Pánovi jsou ohromující.
Pročišťují životy lidí ve všech třech světech.
jsou jako dobrý přítel, který vám pomáhá v dobách nouze.
Jsou jako přístřeší pro mudrce a proroky, kteří konají své pokání v pralese.*
(báseň v telugu)

Jak může někdo popsat Dakšinámúrthiho věhlas? Jeho podstata se vzpírá veškerému popisu. On je ztělesněným tichem. Samo jeho ticho učí hledající veškeré moudrosti. Z tohoto ticha vyzařuje *sudžňána* (rozlišovací poznání), *vidžňána* (vyšší moudrost) a *pradžňána* (trvale propojené vědomí). On září božskou

moudrostí. Na tváři mu neustále tančí sladký úsměv. Je nemožné popsat Dakšinámúrthiho podstatu. On je *nirgunam, nirañdžanam, sanátana nikétanam, nitja, šuddha, buddha, mukta* a *nirmala svarúpinam* (Bůh je bez vlastností, čistý, je konečným útočištěm, je věčný, neposkvrněný, osvícený, svobodný a je vtělením svatosti). Jeho pravou podstatu nemůže plně osvětlit žádné množství popisů a obšírných výkladů. Jeho podoba září a je plná blaženosti. Jak by mohl někdo popsat takové vtělení lásky! On je vtělením pravdy.

*Svět se z pravdy vynořuje a v pravdu se noří.
Je někde ve vesmíru místo, kde pravda neexistuje?
Vyvolejte si obraz této čisté, neposkvrněné pravdy.*

(báseň v telugu)

Na tomto světě není místo, které by nebylo prostoupeno pravdou. Pravda je neměnná. Změnu může podstoupit jakýkoli předmět na světě, ale pravda nikoli.

Než začala slavná hudebnice, již zesnulá M. S. Subbulakšmí, své hudební vystoupení, dovolávala se požehnání Pána Dakšinámúrthiho. Bez požehnání Pána Dakšinámúrthiho nemůže nikdo dosáhnout ani nepatrného úkolu. Z Jeho božské vůle je všechno možné. Z Dakšinámúrthiho se vynořily všechny boží formy. On je mladý. Přesto jsou v Něm skryty všechny božské síly. Kde byste mohli nalézt všudypřítomného, stále mladého Dakšinámúrthiho?

Sarvatah pánipádam tat sarvatóksi širómukham, sarvatah šrutimal lóké sarvoam ávrtja tišthati (rukama, nohama, očima, hlavou, ústy a ušima prostupuje vším, proniká celým vesmírem).

Pán Dakšinámúrthi je přítomen ve vašich očích, které vidí, v uších, které slyší, a v nose, vdechujícím vzduch. Všechna slova, jež vyřkneme, náleží Jemu. On je ve skutečnosti prvotním hybatelem všech našich aktivit během chůze, snění i stavu hlubokého spánku. Tudíž musíme vést život s trvalým vědomím o Dakšinámúrthiho podstatě.

Božství prostupuje vším. Ve vesmíru není jediné místo, které by nebylo prostoupeno Bohem. Na světě není jediný předmět, který by nebyl božský. Každý předmět, každý jedinec, dokonce i hmyz a bakterie jsou vtělením Pána Dakšinámúrthiho. Je to jediný božský princip, který se projevuje v rozmanitých podobách.

*Šperků je mnoho, ale zlato je jedno.
Krav je mnoho, ale mléko je jedno.
Bytostí je mnoho, ale dech je jeden.
Tvarů je mnoho, ale Bůh je jeden.*

(báseň v telugu)

Tuto pravdu by si měl uvědomovat každý. O Pánově slávě můžete zpívat mnoha jmény – Ráma, Kršna, Góvinda, Nárájana, atd. Jsou to jména přisuzovaná Bohu člověkem. On však nemá žádné určité jméno ani podobu. Všechna jména a podoby jsou Jeho. Dakšinámúrťiho princip proniká všemi bytostmi. On je *čaitanja svarúpa* (vtělení vědomí). Kde je vědomí, tam je Dakšinámúrťi. Dakšinámúrťiho vědomí je ve všech lidských bytostech.

Vzhledem k připoutanosti k fyzickému tělu si však člověk nedokáže toto božské vědomí uvědomit. Vliv komplexu tělo-mysl-intelekt-*čitta-ahamkára* Dakšinámúrťiho princip zakrývá. K tomu ještě vstupuje do cesty uskutečnění božského principu šest nepřátel (touha, hněv, chamtivost, sebeklam, pýcha a žárlivost). Ty jsou jako temné mraky, zakrývající zářivé slunce. Myslíme si, že slunce není vidět. Jakmile však temné mraky po nějaké době odplynou, slunce se objeví v celé kráse. Když dokážete odstranit „mraky“ nevědomosti (*adžňány*), *ega* (*ahamkáry*) a šesti nepřátel, dokážete poznat i Dakšinámúrťiho jako samovyzařující božské vědomí, přítomné ve vás. O odvržení šesti nepřátel by měla usilovat každá lidská bytost. Zpíváte-li boží jméno a rozjímáte neustále nad božstvím, je možné se temných mraků šesti nepřátel zbavit. Tito nepřátelé nejsou ve skutečnosti vlastnosti, lidské bytosti vrozené. Člověk je získává během svého života. Přicházejí jedna po druhé a usazují se jako husté mraky v psychice lidské bytosti.

Jediný náramek, který si někdo navlékne na ruku, nevydává například žádný zvuk. Když se přidá druhý, začnou zvonit. Lidská bytost začíná svůj život jako oddělená osobnost. Postupně si rozvíjí klamné potřeby, jako je rodina a podobně. To je *káma* (touha). Díky své touze se ožení a má manželku. Tak jsou dva. Během času se dva rozmnoží do mnoha – mají tedy děti, vnoučata a tak dále. Tím narůstá velikost rodiny. Veškerá tato lidská pouta jsou jeho vlastní tvorbou, není to boží dar. Již od raného období svého života by proto měl člověk vyvíjet úsilí, aby se do těchto pout nezamotával. Toto poselství učil Pán Dakšinámúrťi svým příkladem. Jelikož On se do pout nezapletl již od počátku, vypadá stále mladě a svěže.

Lidská bytost by neměla degenerovat na zvíře. Člověk má vést život lidské bytosti. Jen tehdy si zaslouží být lidskou bytostí nazýván. Jinak je v nebezpečí,

že se sníží na pouhé zvíře. Jen ve zvířatech se projevují ve velkém rozsahu vlastnosti touhy (*kámy*), hněvu (*kródhy*), chamtivosti (*lóbhya*), sebeklamu (*móhy*), pýchy (*mady*) a žárlivosti (*mátsarji*). My bychom měli žít stále jako dvounohé lidské bytosti, ne jako čtyřnohá zvířata. Každý jedinec by si měl neustále uvědomovat, že je lidskou bytostí, nikoli zvířetem. Člověk si musí rozvíjet víru, že není pouhou lidskou bytostí, ale je vskutku vtělením božství. V cestě k uvědomění si této pravdy brání lidské bytosti mysl, intelekt, *čitta*, smysly a ego.

Říkáte: „Toto je můj kapesník.“ Znamená to tedy, že jste někdo jiný než kapesník. Podobně tvrdíte: „Ten pohárek je můj.“ Vyplyvá z toho, že pohárek je od vás oddělený. Stejně tak říkáte: „Toto je mé tělo.“ Smyslem tohoto tvrzení je, že nejste tělo. Když říkáte „moje mysl“, znamená to, že jste od mysli odlišní. Pak povstává otázka: „Kdo jste?“ Jelikož jste odlišní od všech těchto věcí, můžete říkat: „Moje tělo, moje mysl.“ Je to tak? Výsledek tohoto dotazování zakládá pravdu, že vy jste vy a nikoli tělo, mysl, intelekt, *čitta*, smysly či ego (*ahamkára*). Spojováním s těmito oděvy a přívěsky však rozvíjíte rozmanité vlastnosti.

Pán (betel) je možné připravit smícháním tří složek – betelových listů, arakového oříšku a hašeného vápna. Když se žvýká, ústa a rty zrudnou. Je to vápno, co způsobuje rudou barvu. Ale vápno se musí přidávat jen ve velmi malém množství, jinak je tu nebezpečí, že se ústa zanítí. Podobně by měl člověk klást rozumná omezení na své aktivity. Člověk může vést život jako lidská bytost jen tehdy, když se obklopí hranicemi. Ve chvíli, kdy své hranice překročí, stává se démonem. Lidská bytost by měla žít jen jako lidská bytost. Ve slově *mánava* (lidská bytost) jsou tři slabiky. „Ma“ značí *máju* (klam neboli nevědomost), „na“ znamená bez a „va“ je vést sebe sama. Tedy „*mánava*“ (lidská bytost) je ten, kdo vede sebe sama bez klamu. *Pán Dakšinámúrti* takovou posvátnou *džňánu* učil. Učil, že člověk by neměl rozvíjet žádnou připoutanost k tělu, místo aby si lidské tělo oblékal.

Vtělení lásky!

Nejdůležitější a nejvrozenější vlastností lidské bytosti je láska. Je to dar, vrozený od matky. Láska je Bůh, žijte v lásce. Svůj život vedte v lásce. Ať se s kýmkoli setkáte, považujte ho za boží vtělení. I když se setkáte s někým, kdo vás nenávidí, pozdravte ho. Jen tak můžete být považováni za skutečnou lidskou bytost. Buďte si neustále vědomi skutečnosti, že Svámí je věčným svědkem všeho, co se na světě děje, a pozoruje vás.

Nestýkejte se s nějakými rozvratnými spolky. Všechny rozdílnosti narůstají jen tehdy, když se stýkáte se všelijakými bojovnými společnostmi. Dnes je po

světě mnoho takových skupin. Neexistuje člověk, který by nebyl členem nějaké skupiny. Jediný rozdíl je v míře, jakou se do té společnosti zapojuje.

Ten, kdo neustále rozjímá o Bohu, je nejušlechtilejší ze všech lidských bytostí. *Sarvadá sarva káléšu sarvatra Hari čintanam* (všude, ve všech dobách, za všech okolností rozjímejte o Bohu). Člověk tedy má trávit svůj čas neustálým rozjímáním o Bohu. Dokonce i vaše tělo se má zabývat božím dílem. Celý váš život má být naplněn božstvím. Jen tehdy, když člověk vede božský život, jeho intelekt vzvétá. Život se stane božským pouze pokud je rozvinuta oddanost k Bohu. Lidství bude posvěceno a lidský život naplněn. V první řadě musíte žít jako lidské bytosti. Jen pak můžete dosáhnout božství.

Šrí Ráma (v *trétájuzé*) byl zpočátku považován za obyčejnou lidskou bytost. Jako Bůh začal být lidmi veleben až tehdy, když zabil Rávanu a zničil démonické síly.

Vtělení lásky!

Dokud vás ovlivňuje šest nepřátel, nemůžete prožívat blaženost. Vtělením blaženosti je Bůh. *Nitjánandam, parama sukhadam, kévalam džňánamúrtim, dvandvátítam, gagana sadršam, tattvamasjádi lakšjam, ékam, nitjam, vimalam, ačalam, sarvadhí sákšibhútam, bhávátítam, trigunarahitam* (*átman* je vtělením věčné blaženosti, absolutní moudrosti, je mimo dvojice protikladů, prostírá se všude a jako nebesa prostupuje vším, je cílem, označovaným jako *mahávákja* „*tat tvam asi*“, je jediné bez druhého, věčné, čisté, neměnné, je svědkem všech funkcí intelektu, je mimo veškeré duševní podmínky a tři vlastnosti – *sattvu, radžas* a *tamas*). Aby to člověk prožíval, musí se stále pokoušet být šťastný a omezovat šest vnitřních nepřátel.

Žijte ve stavu, který je mimo dvojnost, mimo dvojice protikladů. Za skutečnou lidskou bytost budete považováni až tehdy, povedete-li takový božský život. Pokud se ve vás náhodou objeví nějaké špatné vlastnosti, připomínejte si boží jméno, abyste se takových vlastností zbavili. Když budete neustále rozjímat o Bohu, stanete se Bohem i vy sami.

Vtělení lásky!

Vy všichni jste ve skutečnosti vtělením lásky. Bez lásky nemůžete žít ani vteřinu. Tuto lásku vyjadřujete mnoha způsoby. Rozvíjejte lásku. Žijte jako vtělení lásky. Postupně dosáhnete božství. Toto je poselství, které vám dnes přináším. O stejném tématu se v následujících dnech zmíním šířeji.

U příležitosti Ati Rudra mahájadžni, v Prašánti Nilajam dne 11. srpna 2006